

ALBERTI INES
è Societate Jesu
 ACROAMATUM
EPIGRAMMATICORUM
 CENTURIA VI.

Epigramma I.

Medicā Principis Apostolorum.

U M B R A.

Quid tua Lux possit, didicite, Petre, magistro;
 Quando fugat mōrbos, corporis Umbra tui.

II.

De Motibus Anglicanis.

Post crudelissimam necem Cāroli Regis.

Cur tam delirā, præceps ruit Anglia mente?
 Nempe, suum, ferro messuit ipsa, caput.
 Hinc, cūm fronte pudor, ratioque, oculique, fidesque
 Hinc periit Regno, Mens bona, cum Capite.
 Nec miror tantis Anglos concurrere bellis;
 Quando illis solæ sunt, sine mente, manus.

III.

Ad Juristas.

C O N T R O V E R S I A.

Ius ad Rem, Ius in Re.

Ad Rem Jus Nolanus habet; sed non habet In Re.
 In Re, non Ad Rem Jus, Tatianus, habet.
 Solvite, Jurilegi, quis sit Possefor habendus?
 Quando, Jura prior, Rura secundus habet?

IV.

Tropus sine Tropo.

D E M Y R O N E T U B I C I N E.

Dum

EPIGRAMMATICORVM CENTVRIA VI. 277

Dum Martiales buccinas inflat Myron,
Totumque pandit Spiritum.
Perfracta rupit ilia , atque sic Miser,
Efflavit animam, sine Tropo.

V.

AD LAGUM.

De suis Versibus.

Cum paucis placuisse, mihi, mea Carmina, narras.
Judicium, Libro, das Lage, grande meo.
Nam cum fint pauci Sapientes : non ego multas,
Multorum laudes opto, nec invideo.

VI.

Homo quidam fecit Cenam.

Prandia dat Mundus, fallax Jentacula Dæmon:
Tu solus Cenam, tu mihi, Christe, facis.
Ergo prior valeat, valeat conviva secundus.
Imprando Cenam porridge, Christe, tuam,

VII.

AD PRISCU M.

Aurea Libertas; auro Venalis.

Veteris Paramia, Palinodia.

Aurea Libertas, quamvis non venditur Auro.
Auro, Prisce, emitur saepius illa tamen.
Ne Libertatem vendas, non suggero, Prisce :
Illam, Prisce, tamen, suggero, ne quis emat ?

VIII.

AD CORDULUM.

Ira calcar virtutis.

Virtutis, merito, calcar, si dicitur ira:
Ingens virtutis, Cordule, calcar habes.

IX.

AD OLAVUM, HOMINEM TENACISSIMUM.

Argumentum ad Hominem.

Inquis, caro emitur, precibus quod venit, Olave;
An non hoc caro venditur ergo simul ?
Ergo cum gratis, tua munera, mens dare non est;
Hoc saltem pretio, quod peto, vende mihi,

S 3

X. De

X.

DE FAUSTINO Monoculo divite.

*Ad Marianum pauperem.**Ex Grato. Paradoxon.*

Plus vider uno oculo propriâ Faustinus in Arca;
 Quam tu, cùi oculi sunt, Mariane, duo.

XI.

DE SARPEDONE SUPERBO.

Ad Myrtilem.

Spiritualis Homo est, dicebas, Myrtle, frustra.
 Sarpedon, est potius, Spirituosis homo.

XII.

DE BLANCO DIVITE.

Inepto Poëta.

Aureus es vates; nam multo es dives Obryzo.
 Carmina cur ergo ferrea, Blance, facis.

XIII.

DE ERASMI MORIA.

Stultitiaz laudes unus celebravit Erasmus.

Stultorum laudes, plurimus Auctor habet.

XIV.

DE PROTREPTICO.

Calamistrato.

Jure caput tibi multa tegit, Protreptice, pluma.
 Nempe levis cerebri, nobile Symbolon est.

XV.

AD QUENDAM MATHEMATICUM.

De quadratura Circuli.

Quadraturæ inhians, misces quadrata rotundis.
 Quadratur toties Circulus ergo tibi.

XVI.

AD MACRINUM.

Caput Mulieris, Vir

Quamvis Uxorius Caput est, Macrine, Maritus:
 Uxor, sed vir, non erit ingenium.

Ille licet Caput est, sacrâ testante papyro:
 Illa sed, ah! quoties Cornua fronte getit.

XVII.

EPICRIMMATIO

IN A
De naO quanti Secleri, re
Quando facis RegemDum Regie caput va
Ex hic mefie cùi faHist tua Civilis lae
Uiriles Capiti nan

AD MYRTILEM

Antiqua licet, nun
Res Antiquatas

De S. PETR

Verbi ad

Ne mirera Petru
Invadit, propNe sua, nempe
A Christo lo

AD

Non ego temi
Demissio in teScilicet in temi
Et Capit, &De Beato A
Corpus sa

Calum bellatis

O quantum

Hinc tua tam c

Andique an

Dam te perper

Tam cùi fac

XVII.

IN ANGLOS.

De nece Caroli Regis.

O quanti Seeleris, reus es, Regisque reique,
Quando facis Regem, Sæve Britanne, reum;
Dum Regale caput violento demetis æstro;
Ex hâc messe tibi ferrea nata seges.
Hinc tua Civili lacerantur viscera Marte:
Ultrices Capitis nam decet esse Manus.

XVIII.

AD MYRTILUM GRAMMATICUM.
Antiquata licet numerentur plurima verba.
Res Antiquatas, Myrtle, rarus habet.

XIX.

De S. PETRO Apostolorum Principe;
Versis ad cælum pedibus crucifixo.

Ne mirere Petrum, pedibus quod sidera versis.
Invadit, propriæ fixus in Ara Crucis.
Ne sua, nempe, sacri renuant vestigia cœli;
A Christo lotos vertit ad astra pedes.

XX.

De eodem.

AD S. PETRUM.

Non ego te miror, Supreme vicarie, Christi,
Demisso in terram vertice, velle mori.
Scilicet in terris pro successoribus optas,
Et caput, & propriam linquere, Petre, Mitem.

XXI.

De Beato Aloysio Gonzaga, Societatis Jesu.
Corpus suum ferreis calcaribus sauciante.
Virtutis calcar, gloria.

Castum stellatis corpus calcaribus urges.

O quantum cœli Gloria, calcar habet!

Hinc tua tam celeres rapuerunt lustra quadrigæ.

Ætasque ante suam præcipitata diem est.

Dum te perpetuæ stimulis cœlestibus urges.

Tam citò sacra suum vita peregit iter.

XXII.

IN ERASMUM ROTERODAMUM.

A fide Apollinari.

E putri genitus genio, deformis Eras mus,
Nunc quoq; Tartareus, demersus sub styge, Eris mus.

XXIII.

IN LINUM JURISTAM.

Nemo te Causas lucrari, pure negabit.
Nam perdens Causas, Line, lucraris opes.

XXIV.

PETITE & ACCIPIETIS.

*Date & dabitur vobis.**Ad Aulum Divitem,*

Dives ego precibus, tu dives Mercibus Aule.
Hinc pars ista tibi convenit; illa mihi.

XXV.

IN TURDUM DEFORMEM.

Forma dat esse rei.

Forma, Turde, carens, frustra prope diceris esse.
Nempe suum quodvis Forma dat esse rei.

XXVI.

AD THEODORUM BALBUM.

Ut tibi displiceant Epigrammata nostra, labore.
Ut placeant aliis Balbe, labore minius.

XXVII.

AD CANDIDUM POLEMICUM.

*Criticorum Criticum Acerimum.**Ex Oven. lib. 3 ep. 181.*

Ni Satyram sapiat, prope nil Epigramma valere.
Dixit & effecit Cambro Britannus Oven.
At tu cum Satyras, criticosque Polemice damnas;
Es male ab ingenio proditus ipse tuo.
Nam si qui damnat Criticus sit jure vocandus;
Qui damnat Criticos, candide, quantus eris?

XXVIII.

CLEPSYDRÆ ETYMON.

A Græco

EPIGRAMMATICORVM CENTVRIA VI. 281

A Græco nomen cur traxit Clepsydra κλεψύδρα.
Nam toties horas Kleptit avara meas.

XXIX.

AD NONIUM.
P A R A D O X U M.

Nostrum esse, non est, esse.
Non bene confundis vicina vocabula, Noni.
Esse tuum præter, scilicet Esse, nihil.

XXX.

AD BLONDUM.
Aurea Libertas, auro empta.

Aurea Libertas, propriæ tibi voce vocatur.
Aurea quam peperit, Blonde, Moneta tibi

XXXI.

Elizæ & Elizabethæ Anglorum Reginæ.
C O M P A R A T I O.

Anglica dotalēm infernum possedit Elisa.

Hinc illi reliquum nil nisi beta fuit.
Æneas primam stygium detrusit ad Orcum;
Orcum posterior condidit ipsa sibi.

Tres tantum Furias numeravit Tartarus ante,
Accessit Furiis, quarta Britannæ, tribus,

XXXII.

A P O L O G I A.

Pro suis Epigrammatibus, ex Graco.
Me frustra incusas scripsisse Epigrammata curta.
Si bona; longa satis. si mala; longa nimis.

XXXIII.

Primus in Orbe Deos fecit Timor.

A N T I S T R O P H E.

Primus in Orbe Deos fecit Timor, haud bene dictum.
Primus in Orbe Detum, sed bene, fecit Amor.
O Amor Omnipotens! quantum te posse fatemur,
Cum poteras Hominem, constituisse, Deum.

XXXIV.

De quodam Poëta.
Sui laudatore.

S 5

Jure.

Jure tuas proprio celebrasti carmine laudes;
Te qui laudaret, tu nisi, nullus erat.

XXXV.

De ALANO ad MARIANUM.

Impropria; sed vera locutio.

Nil valeo dicit, quoties ægrotat Alanus;
Quin etiam sanus nil, Mariane, valet.

XXXVI.

AD FANTINU M.

De Cambrico Philosopho.

De Individuo Vago, & Vacuo.

Sæpe errans, semperque Vagus, Faustine, negabat,
Frustra, Individuum, Cambricus, esse *Vagum*.
Posse dari *Vacuum*, sed quando dixit; habere
Ipse suum poterat pro ratione caput.

XXXVII.

AUREA ÆTAS.

QVÆSTIO.

Aurea prisca fuit, nunc ferrea dicitur Ætas.
At cur ista tamen sit pretiosa magis?

XXXVIII.

Ad Bitinicum Poëtam.

Cum bona verba malo torques Bitinice sensu:
Qui malè carminifex, jam bene tortor eris.

XXXIX.

In anacem lascivum Poëtam.

Pro vena Venerem, lascivo carmine promis:
Et cum lascivis, est tibi vena, Venus,
Hinc ego non miror quod pulchrum dicitur esse,
Quando tot Veneres carmen, Anacis, habet.

XL.

De Romanis & Hebreis.

Unius causa diversi effectus.

Legibus antiquis stat res Romana, Virisque
Legibus antiquis res Solymæa cadit.
Ne mirere igitur veteres dixisse Sophistas,
Effectus varios unica causa facit.

XLI.

ENGRAMMATIC

LAZARUS

Quo Lucas Parvus

Inpositum Sordidum

Improbis postulat

Ita quando ei tan

Est natus fructus,

Et quod sua p

DE

Et alijs ad Lazarus

Ca

Lazare lingua can

Dentes ulcerib

AD

De

Dives opum, sed

Ne bene perde

Elicit hinc toties

Illud tempe vi

D

Post f

Ecclesia quibus

En ecce Regnur

Hinc post recili

Regnoque Regi

Contra R

Cur Romanum

Civile Rom Cap

De

E

XLI.

LAZARUS BONAFIDIUS.

Pradicans Augustanus.

Quo Lucus, Parceque modo ; Bonafidius isto,
Impositum Sancti nominis omen habet.
Impostor potius *Malefidius* iste vocetur,
Illiis quando est tam malè fida , Fides.
Est medius-fidius, Bonafidius, est male-dictus.
Est jam quod sua post fata, Minister, erit.

XLII.

D E B O D E M.

Fit allusio ad Lazarum, cuius ulceræ canes lingebant.
Carmen Leoninum,
Lazare lingua canum nequeat te reddere sanum.
Dentes ulceribus sint medicina tuis.

XLIII.

A D S O N C I N U M.

De Volano Divite Parco.

Dives opum, sed pauper opis, Soncine , Volanus.
Ne bene perdat opes ; ferre recusat opem,
Elicit hinc toties miseri suspiria vulgi.
Illud nempe vovent , ut malè perdat opes.

XLIV.

D E A N G L I S.

Post funestam Caroli Regis uicem.

Ecclesia quibus nuper Acephala placuit,
En ecce Regnum illis , placer nunc Acephalum.
Hinc post recisum Ecclesiæ in terris caput ,
Regnoque Regique Carolo truncant caput.

XLV.

Apologia pro Roma.

Contra Richardum Manonem Hereticum.

Cur Romanæ stolidam , stolidissime Mano vocavit?
Orbis Roma Caput non habet ingenium ?

XLVI.

De Anemone Hæretico.

Ex Sartore Pradicante.

Quæd

Quod toties rem tangit acu, non miror, Anemo;
Sartor erat: quidni rem bene tangat acu?

XLVII.

Ad ARANUM,

Qui citò dat, bis dat.

Quæstio nondum soluta.

Qui citò dat bis dat, bis cur non accipit illo,
Cui citò promissum munus, Arane, datur?
Hujus ego propriam non possum dicere causam.
Hoc potius dantis, quam accipientis erit.
Ulterius quæsita premis? bis, dic mihi, cur das,
Cum citò das? dicam, cur semel accipio.

XLVIII.

Ad Volarum, Medicum imperitum.

Duplices Recipe Taxa.

Corpora nil curans; hominum marsupia purgas;
Vera crumenarum pestis es, atque Phtisis.
Das Recipe ægrotō; ægrotus tibi porrigit aurum;
Ægrotus Morbi fit Medicina tui.
Pro verbis Herbisque capis, Volane monetam,
Esse tuo melius quis neget? hoc Recipe.

XLIX.

De S. ELIZABETHA Portugaliæ Regina.

Pecuniam in Rosas convertente.

Divitias Spinis, similes qui dixerat esse;
En habet asserti, nobile dogma, sui.
Nempe levaturos in opis, spiraria turbæ,
Dum Nummos manibus celat Elisa suis.
Illicet in manibus celaçum floruit aurum;
Argentumque rubræ fulsit honore Rose
I nunc, quisquis opes spinarum nomine privas.
Quando ex his istas, carpit Elisa Rosas.

L.

IN BLANCUM MINISTRUM,

NE O S P O N S V M.

Spiritualis Homo, duxisti Blance Maritam;
Quis dubitat? tuus est Spiritualis Amor.

LI.

LI.

AD BLASIUM PLANCUM.

Ex Kochanovio.

Res mira : est vaeuain gravius portare crumenam :

Quam si tota auro civite plena foret.

Et quamvis soleat præsens gravis esse Moneta
Absens, crede, magis, Plancus; Moneta gravat.

LII.

Ad Ansarium Noroniam.

ADAM ET TIMON.

A dando primus nomen fortitur Adamus,

Princeps, nempe novo Primus in Orbe fuit.

Tam dare Principibus proprium fuitante; Norditi;

An sit nunc etiam ; nescio, sed scit Atys.

LIII.

De S. IOANNĒ Baptista.

Puer Magnus coram Domino.

Quamvis jure Puer, Præcursor Magne vocaris :

Jure bono dictus, Parvulus esse nequis.

Nempè licet fueris puerili corpore parvus;

Jam coram Domino , Pusio Magnus eras:

LIV.

Ad D. ZACHARIAM Mutum.

Vocis clamantis Parentem.

Pande catenatæ laxata repagula linguæ,

Vocis enim Mutum non decet esse Patrem!

LV.

De S. IOANNIS Decollatione.

Ex occasione illius.

Ille erat Lucerna , ardens & lucens.

Mactatur Christo lucem spargente Ioannès :

Extincta est medio nempè Lucerna die.

Sol fuerat Christus ; fueratque Aurora Ioannis

Occidit hic, Orto, Lucifer , ergo, die.

LVI.

Ad PAULUM,

Ex Mariali.

Exte-

Extenuans quod, Paule, petis, Nihil esse, fateris :
At cur succenfes dum nego, Paule, nihil.

LVII.

IN OLLUM.

De minori damnum majus,

Debita ne solvas, nova debita contrahis, Olle.
Et ne des ; toties cogeri, Olle dare.

Judicibus toties, toties das dona Patrono :

Hoc est ter premium ponere velle suum.

LVIII.

DE RUSPICO divite Parco.

Ad Martinengum.

Habere multas Ruspicum quis neget ? opes ?

Nemo , nec ipse Martinenge Ruspicus.

Habet, sed arcto Scrinio clausas opes ;

Ujum- ergo- fructum Martinenge non habet.

LIX.

AD AULUM.

QVÆSTIO.

Senex bis Puer.

Bis puer esse Senex meritò si dicitur , Aule ,

Ergo semel nequeat, cur puer , esse Senex !

LX.

AD PATIANUM.

Si Medicos modicos adhibes, si pharmaca rara:

Nulla tibi potior sit, Patiane , salus.

LXI.

Catena S. PETRI , Herculea collata.

Herculeæ fileant mendacia vincla catenæ :

Ad se quæcis hominum corda trahebat Amor.

Laus hæc Petre , tuæ debetur tota cagenæ ;

Quâ mentes hominum Victor ad astra trahis.

LXII.

Ad Cacilianum Hircocervus à parte Rei.

In Cervis-Hircos veterum commenta Sophorum,

Et barba & pedibus Cæciliæ probas.

Hircum

ENGRAMMATE
It cum barba facit
Ergo murum no-

Ad Am
lo illud
Dissimilat
Mon

A U
Ex tua quando Co

Ex costa costas
Huius nunc Os nostru

Ossa ex Osse m
Quilibet amplificata
Et plus quam

Silicet Auxilia no

Nemo putat ,

Non mea sepe li
Creticus ei p

Ad

Objectum excusat
Et barbam , b
Ah! fine; ne tu
In quam pan

De P. HE

Cajus sanguini

In fruge pectum
Henrici , quisqu
Fuisse fruge , ne

EPGRAMMATICORVM CENTVRIA VI. 287

Hircum barba facit , nuperrima te fuga Cervum.
Ergo merum nobis Ens Rationis eris.

LXIII.

Ad Ansgarium Marinum.

In illud Genes. cap. 2 v. 23.

Dixitque Adam hoc nunc Os ex Ossibus meis.

Moralis adversio.

A U X E S I S.

Ex una quando Costarum condidit Evam ,

Ex costa costas multiplicando Deus.

Hoc nunc Os nostris ex Ossibus inquit , Adamus.

Ossa ex Osse meo dicere debuerat.

Quilibet amplificat sua munera nempe , Marine ;

Et plus quam dederit prædicat esse datum.

Scilicet Auxefis nobis Gentilitia hæc est

Nemo putat , non plus quam dedit esse datum.

LXIV.

De Pseudolo Critico.

Non mea sæpe libris in nostris menda Critizas ;

Creticus es potius , Pseudole , non Criticus.

LXV.

Ad Holanum Hæreticum.

Excusatio Calva.

Objectum excusans nostro tibi carmine crimen ;

Et barbam , & stupidum vellis Holane , caput.

Ah ! fine ; ne tua sit nimium , excusatio calva .

In quam pæne tuos , prodigis ipse pilos.

LXVI.

De P. HENRICO Garneto Soc. JESV.

Martyre Anglicano.

Cujus sanguine culmus aspersus , Vultus ejus

Effigiem præbuit.

Homo bona Frugis.

In fruge pictum Sanguinis gutta tui ,

Henrice , quisquis imaginem Vultus videt ;

Fuisse Frugis , nemo te neget bona.

LXVII.

LXVII.

De eodem.

Tot in Garneto Garneti.

Quot Sanguinis Guttæ.

Unica, si totum, te pingit gutta cruoris:

Non unus in te, credo, Garnetus fuit.

Quot tibi Patricio stillabant Sanguine guttæ,

In te fuisse tot ego Garnetos reor.

LXVIII.

De culmo, in quo fuit expressa

P. Garneti Facies.

Qui vacuum, qui jure queant hunc dicere culmum?

In quo beatum conditum granum fuit.

Nam si Frumentum Christi se dixerat esse,

Ignatiani nominis typus prior:

Quin Garnete tibi Frumenti nomen, & omen.

Ignatiana deferat Colonia?

LXIX.

De eodem ad Anglos.

Paleas comburet igni.

Quem vōs sacrilegā damnastis morte Britanni,

In proprio Martyr sanguine vivit adhuc.

Vivit & è culmo paleas vos esse fatetur,

Quos Stygius vario turbo furore rotat.

Hunc merito capient Christi granaria culmum

Vos paleas, furvo Tartarus igne coquet.

LXX.

De eoderi.

JESV Christo DEO Homini Cœlestis agricole Filio.

Hæc tibi, Garneti surgit de fatiguitate, Messis,

Christe, cruentati cultor & ulti agri.

O tibi si licéat tales geminare maniplos!

Horrea, quis dubitat? mox tua plena forent.

LXXI.

Ad FUSCUM, AMUSUM.

Nil tibi cum Libris, Libras tibi congere Fusce.

Hinc potius Sapiens, atque disertus eris.

LXXII.

EPIGRAMMA

De A

Non habet Aula

Illo, credere m

De SS. PETR

S. PETRVS C

S. P

Cujus, Petre, C

Hujus facunde

Hinc vos, una

Ne careat Cap

Ad BL

Menitis

Enceladum, Br

Nunquam ne

Nempe Sophos

Et cunctos c

Una tamen res

Ingenium, g

De C

Quam bona con

Orat Callim

In

Vinal

Undam sincero

Et dicens Bacch

Fallens, hic o

Ergo tua Bac

In imp

LXXII.

De AULO Divite Parco.

AD AMICVM.

Non habet Aulus opes, potius sed habetur ab illis
Illo, crede mihi ditor Arca sua est.

LXXIII.

De SS. PETRI & PAULI Festiva die.

*S. PETRVS Caput fuit Ecclesie Militantis.**S. PAVLVS Os ejusdem.*

Cujus, Petre, Caput, celebraris Corporis esse;

Hujus facundum Os, Linguaque Paulus erat.

Hinc vos, una dies merito sublimat honore;

Ne careat Caput hoc, ore, vel Os Capite,

LXXIV.

Ad BLONDUM Philosophum.

Mentis & Corporis mole Superbum.

Enceladum, Brontemque tuo qui corpore vincis;

Nunquam non poteris dicere grande Sophos.

Nempe Sophos inter procero corpore supra es,

Et cunctos celsa despicias è specula.

Una tamen res est, quatu minor esse videris.

Ingenium, grandi corpore, Blonde, minus,

LXXV.

De Callimacho & Macrobiano.

Fratribus Germanis.

Quam bona concordes miscent commercia Fratres!

Orat Callimachus; Macrobianus arat.

LXXVI.

In TURNEBUM.

Venale Vinum, Aqua diluentem.

Undam sincero misces, Turnebe, Falerno;

Et dicis Baccho, nubere velle, Thetyn,

Falleris. hæc olim Pelleo nupserat, arte

Ergo tua Bacchus, turpis adulter erit.

LXXVII.

*In importunum Salutatorem, & morosum**HOSPITEM.*

T

Rumpe

Rumpe moras. quid longa trahis præludia? *Salve*
Dixisti toties; dic aliquando, *Vale.*

LXXVIII.

Ad PONTICUM CRITICUM.

De Speculo, in quo Blandratae errores demonstrab.
In quo se videat, Speculum, Blandrata, dedisti;
In quo te videas, Pontice, nunquid habes?

LXXIX.

De CHYLANTE Avaro.

Homine improbissimo.

Avarus auri; quidquid ait Ganges vomit,
Aut aureorum fluctuum dives Tagus,
Noctu diuque voluit, & versat Chylas:
Aurumque semper vigilat; aurum somniat,
Cur ergo mores aureos temnit Chylas?

LXXX.

De quedam Sciolo.

Falleris, & nimium crassus te decipit error.
Græcari, & Græcè dicere cœdis, idem.
Quanquam cum totas Noctes Græcaris & Horas
Jam Græcum quiddam, jam tua lingua sonat.

LXXXI.

*Religiosus Lunam Stellasque suas Gentilias
Sacris, Virginis Beatissima, pedibus
Vnâ secum, demisè subjicit.*

Ite leves ceræ: quid prodest Stemmate longo
Censeri, & Patriæ Sidera ferre domus.
Luna Vale, triplexque meo pro Stemmate Sidus
Vos, Una mecum vindice calco pede.
Quod si Luna meis calcari calcibus horret,
Illam, meique, tuo subjugo *Virgo* pedi.

LXXXII.

Ad Narnicum, Daventrianum.

ETIMOLOGIA.

Patria jure tibi Daventria dicitur esse.
Omnia das *Ventri*, Narnice; nil *Capiti*.

LXXXIII.

EPICRITICAL CORVM CENTVRIA VI. 291

LXXXIII.

Ad JACOBUM PANDARUM.

De Juris Consultis.

P R O B L E M A.

Nullos Iustitiae Consultos dicimus; & si

Iuris Consultos Curia nulla capit,

Cur? si, vera mihi fas dicere: consulit, eheu!

Iustitiae rarus, Pandare, quisque sibi.

LXXXIV.

De Gunebaldo non Poëta.

Ad Brenum non Historicum.

Jure Gunebaldu, non censes, Brene, Poëtam:

Jure Gunebaldus te negat Historicum.

Nam licet Historiam tu pangas; ille Poësim:

Omnia tu fingis; fingit at ille, nihil.

LXXXV.

Ad AMICUM Munificum.

Aurea quando mihi misisti munera; dixi:

Aureus est; aurum quin daret ergo mihi.

LXXXVI.

Navis, Stemma O P A L I N V M.

In gratiam Illustrissimi Palatini Posnaniensis.

Ad Animatam Argo, Allusio.

Quæ velo, Remoque carens, maloque Carina?

Tuta procellosas navigat inter aquas:

Hanc potius quamvis rumpatur Apisque, Brocasque

Hanc Animâ dicam non caruisse Ratem.

LXXXVII.

Ad PETRVM OPALINSKI.

Ejusdem Illustrissimi Maezentati Primogenitum

F I L I V M.

Martia indolis, & Magna Spei Juvenem.

Cum tibi Fata Ratem Patrio pro Stemmate scribunt:

Trans Caput usque Bona pandito vela Spei.

Si Remos, velumque rogas. hoc Fascia Matris,

Illos, Petre tuus Mucro, vel Hasta dabit.

LXXXVIII.

Ad Divitem, de sua Paupertate.

T 2

Quod

Quod tu sollicitis, corradis quæstibus aurum:
Hoc bene linquo, ne me male linquat, ego.
Divitias metire meas cùm perdere possis.
Omnia, quod possim perdere, nihil habeo.

LXXXIX.

Ad PLANCUM.

De Lege Sumptuaria.

Sancite Legem Placice Sumptuariam.
Sumptusque velles temperare publicos.
Quod condis una dextera; altera ruit,
Namque istud ipsum Sumptibus magnis eget.

XC.

Adulatores Corvis Agnomines.

Nam Gracis Corvus Korax, Adulator Kolax dicitur.
Quæ Coracem, Colacemque habeat concordia quæ-
Nimirum ille oculos eruit: hic loculos. (ris?)

XCI.

S. STEPHANI Prothomartyris Lapidatio.

Omnis Lapis pretiosus opérrimentum ejus.

Ezech. 28.

Nam quis de Stephano, vatem neget ista locutum?

Quem grandi tumulo Saxe grando premit.

Este procul Sapphiri, Adamantes, abeste Smaragdi.

Nam Lapis hic nullus non pretiosus erat.

XCI.

De S. URSULA.

Ursa Minor, majorque vale; mea carbasa posthac,

Ursula cum Sociis, Virgine luce reget.

XCI.

Ad RUTLANDUM.

De Verbis quantum vis.

Nil Rutlande boni faciens, bona verba frequentas.

Das ergo nobis Verba, non Adverbia.

XCI.

De Placentinis & Veronensibus.

Urbe Placentina nihil est populosius, Aule.

At, Verona prope est, civibus orba suis.

Quisque

EPICRAMMA
Quisque plastrer
Inde PlacentiaLiber ab invide
Nunc primu
Fortunam ven
Nunc primuQuid facit Hay
Et sic per no
Cras iterum Sa
Queris quidAd Illifrig
De ejus Sto
Eternaturi so
Quando Stell
Illius esse potes
Quidquid aveAD C A
De
Allatior ad po
Quidquid sit B
Quod proba
Cum laudat, la
Cum Sapient
Hinc bene Bl
Candide, nDe O
M P
A Rafris, adi
Has Metam

EPIGRAMMATICORVM CENTVRIA VII. 293

Quisque placere cupit; verum vult dicere nemo.

Inde Placentinos quælibet ora fovet.

XCV.

Ad Amicum in aula degentem.

Liber ab invidia vixisti nuper in aula;

Nunc primum multa stringeris invidiâ.

Fortunam venerere tuam, Fatique favorem.

Nunc primum voti compos, & Aulicus es.

XCVI.

De HAYMONE.

Importuno Hospite.

Quid facit Haymo? jubet Saluere, Valere, & Avere.

Et sic per nostras, itque, reditque vias.

Cras iterum Saluere, Valere, & Avere jubebit.

Quæris quid faciet cras Lage? nil faciet.

XCVII.

Ad Illusterrimum Castellanum Bracławensem.

De ejus Stemmate Gentilitio. Tuba Stellata.

Æternaturi solidum cape Nominis omen;

Quando Stellatum dat tibi Fama Tubam.

Illiū esse potes certus Rumoris & oris,

Quidquid avet de te dicere, Sidus erit.

XCVIII.

AD CANDIDUM OLLUM.

De BLANCANO.

Alluditur ad Polonicum illud, Trzymam z legom scio.

Quidquid ait Blancanus, ais. quidquid facit, audes

Quod probat ille, probas: quod negat, Olle, negas.

Cum laudat, laudas; cum damnat, tu quoq; damnas.

Cum Sapiente, sapis; cumque tacente, taces.

Hinc bene Blancani vanissima diceris Echo,

Candide, nam propriâ mente, vel ore, cares.

XCIX.

De Olavo Consule, ad Plancum.

METAMORPHOSIS.

A Rastris, ad Rostra gradum promovit, Olavus.

Has Metamorphoses Diva Moneta facit.

T 3

Hoc

Hoc si, Plance, cupis conscendere, calle, Tribunal:
Non pedibus; manibus nitere, Consul eris.

C.

AD D. REGINALDUM INES.

DE MINISTRIS.

MINISTER.

ANAGRAMMA.

MENTIKIS.

Quam sint veraces vestri, Reginalde, Ministri;

Nominis illorum vox variata probat.

Paucula nempe jube in verbo variare Minister.

Ex hac, *Mentiris*, voce, *Minister* erit.*Generofus Dominus, D. GVILHELMVS, de Elgina,*

INES. S. R. Majestatis Capitaneus,

Fraterna musa, militari manu accinit.

INES Serenum gentis inclytæ jubar,

Nostræque Sidus Patriæ.

Dum, quod nefastis Buchananus Iusibus,

Turpisque Ovensus polluit;

Tu castiore, nec minus acuto Stylo,

Sacraque venâ corrigis:

Permitte Frater, militari classico

Tuis adesse plausibus.

Qui nempe Musis Palladem armatam asserens,

Phæboque Martem præferens,

Tui Parentis Martium sequor decus

Polona per stipendia.

Hoc vile tantum laudibus subdo tuis,

Places Togæ & Sago places.

Placere porro perge, & inclytam Domum

Uterque tollamus super.

Tu nempe calamo, & sanctiore Pallade:

Gladio ego, & armatâ manu.

Datum ex Castris Regiis.

ALBERTI